

Ameriški narod ima še
vedno nad 24 milijard
v svojih bankah

New York, 2. decembra. Amerikanci so tekom enega leta potegnili iz ameriških bank ogromno svoto \$3,925,898,000, toda kljub temu se pa nahaja v ameriških bankah še vedno nad 24 milijard dolarjev, ali natančno povedano, \$24,281,346,000, in ta svota je za nad tri tisoč milijonov večja, kot pa so ljudje imeli naloženega denarja v bankah pred 10. leti. To je dokaz, da se je ameriški narod v desetih letih naučil dobro hraniti. Dne 1. novembra je bilo v Ameriki 44,252,106 hranilnih vlog, kar je za nekako 7 milijonov manj kot leto prej. Med te se računa one, ki so dvignili denar iz bank in ga sedaj hranijo doma, dokler ne pridejo roparji in ga odnesejo. Najvišje število vložnikov so imele ameriške banke v letu 1928, ko je znašalo število vložnikov nad 53,000,000. Dočim je število vložnikov tekom zadnjih starih letih padlo v skoraj sleherni državi, je pa število novih vlog naraslo v državah Tennessee, Colorado in Missouri. Povprečno pride danes na posameznega prebivalca \$33.00 več denarja, kar se tiče bančnih vlog, kot pa pred desetimi leti.

Poroka roparja

Harold Porter, star 29 let, obtožen roba Antona Mareka, kateremu je odnesel \$150 dne 15. oktobra, se je odpovedal pravič, da bi ga sodili porotniki, pač pa je prepustil svojo usodo sodnikov milosti, potem ko se je priznal krivim. Porterja je zagovarjal naš slovenski odvetnik Frank J. Lausche. Kot namestnik državnega pravdnika je pa nastopil Frank D. Celebrezze. Ropar Porter in pomožni državni pravdnik Celebrezze sta skupaj hodila v šolo. Sodnik Dempsey je seveda roparja spoznal krivim, ker je sam priznal rop, nakar je odvetnik Mr. Lausche stopil pred sodnika in ga prosil, da odloži obsodbo. "Zakaj?" vpraša sodnik Dempsey. "Moj klient, ropar Mr. Porter, bi se rad poročil," je odvrnil zagovornik Mr. Lausche. Sodnik se je zamislil in dovolil zahtevo Mr. Lauscheta za roparja Porterja, da se poroči, predno odide v zapore.

Puščica nabasana

Mr. Frank Butala, slovenski prodajalec čevljev, pri katerem so pred par dnevi vlomili v izložbeno okno in odnesli štiri pare čevljev, nam je povedal, da se je sedaj vse drugače pripravil, če se bo še kaj takega pripetilo. Pri roki ima sedaj namreč vedno nabasano puško in se ne bo uzmivil, ki se mu bo hotelo Butalovih čevljev, kaj dobro godilo.

Ena ptička priletela

Prav za prav ne ptička, ampak žgoli ko ptička zauber dečva pri družini Mr. in Mrs. Frank Verbič, 18905 Arrowhead Rd. Vse je zdravo, zato pa tudi čestitamo!

Bolezen med rojaki

Za pljučnico je zbolel znani slovenski podjetnik Anton Malnar, 1119 Addison Rd. Istotam se nahaja pod zdravniško oskrbo Mrs. Minka Rakovec. Obe želimo, da bi se jima kmalu povrnilo ljubo zdravje.

Seja podružnice št. 14

Podružnica št. 14 SZZ ima glavno sejo v torek. Pričetek ob 6:30 zvečer.

AMERIKA VZTRAJA

Washington, 2. decembra. — Voditelji v kongresu, skoro vsi brez razlike, so danes odgovorili z glasnim "No" napram prošnji Angležev in Francozov, da se obrok vojne dolga, ki zapade 15. decembra, preloži na poznejši čas. Speaker Garner je v imenu zbornice, in senator Watson v imenu senata danes povedal, da se mišljenje kongresa prav nič ni spremenilo in da Amerika točno pričakuje plačila. Poleg tega je Amerika dala ponovno razumeti, da ne bo slišala nobene prošnje za odpuščanje dolga, dokler ni pri volji Evropa, da začne z razorožitvijo in da uredi trgovinske odnose z Ameriko. Medtem se je pa načelnik senatnega odbora za zunanje zadeve, senator Borah, izjavil, da so evropski vojni dolgov edini vzrok, da se svet nahaja v depresiji, in da dokler to vprašanje ni pošteno rešeno, se prosperiteta ne more vrniti. Toda nepošteno bi bilo naložiti ameriškim davkoplačevalcem breme evropskih vojnih dolgov, ob istem času pa dovoliti Evropi, da zapravlja tisoče milijonov dolarjev letno za nove vojne priprave.

Švica je danes med maloštevilnimi deželami sveta, kjer ima narod denar

Zurich, Švica, 2. decembra. Švica je danes skoro edina bogata dežela na svetu. V resnici je edina dežela v Evropi, kjer je položaj skoro enako dober in stabilen, kot je bil pred svetovno vojno. Med švicarskim prebivalstvom se nahajata samo dva odstotka ljudi, ki so brez dela, dočim je v vseh drugih evropskih deželah od 8 do 18 procentov ljudi brez dela. Tudi plače so v Švici mnogo boljše kot kje drugje v Evropi. Sprevednik cestne železnice v Švici zasluži primeroma \$100 na mesec, poleg tega je pa še zavarovan proti nesreči in v slučaju bolezni, in po 25. letih službe odide lahko v pokoj, ko dobiva 80 odstotkov svoje normalne plače. V Nemčiji dobivajo sprevedniki cestne železnice le \$35.00 povprečno na mesec. Leta 1925 si je Švica lastila naslov, da je najbogatejša dežela na svetu, kar se tiče povprečnega premoženja prebivalcev. Danes znaša narodno premoženje Švice med 8 in 10 milijard dolarjev, tako da pride na vsakega Švicarja nekako \$2500.

Dr. Pitamic pride

Jugoslovanski poslanik v Zedinjenih državah, dr. Leonid Pitamic, dospe v Cleveland v nedeljo jutro ob 8:15 po B. & O. železnici. Na kolodvoru ga bo pričakovala odlična skupina naših ljudi.

Novi most

Sinoči so otvorili novi ogromni most Lorain-Carnegie. Nobenih posebnih ceremonij ni bilo pri tem. Most je veljal \$8,000,000, in je drugi največji most v Clevelandu.

Predsednik govori

Prihodnjo nedeljo boste imeli priložnost slišati predsednika avstrijske republike, dr. Miklasa. Govoril bo ob 4:30 popoldne po radio. V Clevelandu se ga bo slišalo potom WTAM radio postaje.

V Shaker Heights

Davčna mera za predmestje Shaker Heights bo znašala za prihodnje leto \$2.35.

Svečana narodna proslava v nedeljo

Redki, zelo redki so dnevi med nami, ko se zberejo slovenski, hrvatski in srbski delavci in inteligenti v skupni slogi in harmoniji, zaeno z odličnimi Amerikanci, kot se bo to zgodilo v nedeljo, 4. decembra, ko praznujemo v Clevelandu Jugoslovanski dan, v spomin 14. obletnice, odkar je postala Jugoslavija zedinjena.

Vzrok, da ne prihajamo večkrat skupaj, je neznanje, nespoznanje in običaj, da raje medsebojno uprizarjamo napade, kot pa da bi naredili skupno fronto proti skupnemu sovražniku, ki dnevno ogroža naše narodne, kulturne in gospodarske interese. In ta skupni sovražnik je laški fašizem, ki ne samo, da nas sramoti okoli, nas razdvaja, pač pa dnevno že tekom dolgih let duševno in telesno ubija naše najboljšie brate, primorske Slovence.

Kako dobro dene torej razumnemu človeku, ko pride dan, ko se Slovence, Srb in Hrvat združijo in doživimo v težkih narodnih bojih svetel trenutek zavesti medsebojnega bratstva, zavest, da združeni zmagamo, razdeljeni postanemo žrtev pohlepne tuje.

Kar čuti narodno in jugoslovansko, se bo zbralo v nedeljo v Slovenskem Narodnem Domu, in da bo tega razumnega našega naroda dovolj, se sodi po zanimanju, ki vlada za vstopnice in za splošne priprave. Več tisoč našega naroda bo v nedeljo ponovno demonstriralo, da želimo biti edini medseboj, da smo bratje z brati, in da fašistovske intrig, da nas razdvajajo in pogazijo, ne najdejo najmanjšega odmeva med nami.

Za popoldne je pripravljalni odbor pripravil koncert, sijajen koncert, pri katerem sodelujejo slovenska, hrvatska in srbska pevska društva, obenem pa tudi hrvatske tamburice. Naj navedemo ponovno sodelovanje naših kulturnih društev in voditeljev:

Program popoldne otvorijo "Hrvatski sinovi," tamburaško

društvo pod vodstvom Mr. Andree Mraka. Potem nastopi srbsko pevsko društvo "Vojvoda Putnik," iz Youngstowna, O., pod vodstvom Mr. F. S. Petrovića. Za tem zapoje slovensko pevsko društvo "Ilirija" iz Collingwooda, pod vodstvom Mr. Martina A. Rakarja. Miss Helen Popp, bo deklamirala v lepi hr-

Ponos v sebe!

Dočim se medsebojno prepiramo, kdo je več vreden: Srb, Hrvat ali Slovenec dočim imamo polno psovk, napadov, kritike in nasprotstva proti rejtini domovini, proti vladi, ki jo ima jugoslovanski narod, pa dnevno preziramo taktiko naših največjih nasprotnikov — laških fašistov. Kruta resnica je, da je dobršen del slovenskih listov v Ameriki ob vsaki priliki pripravljen udariti s sekuro po Jugoslaviji, a največkrat prezira dejstva, da laški fašizem iztreblja dnevno, sigurno in smrtonosno 600,000 sinov in hčera našega naroda. Vse to nima toliko pomena pri gotovih ljudeh, ki netijo prepir med lastnimi brati, namesto da bi jih pripravljali za skupni nastop proti onemu, ki si je zapisal za svoje geslo narodno smrt 600,000 naših Primorcev in Kraševcev!

Želimo, da se mnogim odprejo oči, da prenehajo z napadi proti lastnim bratom in postavijo skupno fronto proti skupnemu sovražniku — laškemu fašizmu! Jutri je Jugoslovanski dan v Clevelandu. Ne bodimo žebelj pod klavir, bodimo kladi, ki zna udariti z močjo. In tako priliko imamo jutri!

Dvajsetletnica

Društvo Kras, št. 8 S.D.Z., eno najmočnejših društev Zveze, bo proslavilo v soboto, 3. decembra na slavnosten način dvajsetletnico svojega obstanka. V soboto večer, točno ob 7. uri bo otvoritev slavnostne seje društva, in sledi nagovor predsednika. Tajnik bo potem poročal nekaj znamenitih dogodkov iz društvene statistike tekom dvajsetletnega obstanka. Sledijo govori glavnih odbornikov. Mr. P. Kogoj bo pokazal nekaj zanimivih slovenskih slik. Pevski zbor "Soča" bo zapel nekaj domačih pesmic, nakar se otvorila prostabava. K obilni udeležbi je vladno vabljeni tudi ostalo članstvo S. D. Zveze.

Bondi za 5 milijonov

Mestna vlada v Clevelandu bo 14. decembra prodala bondov za \$5,332,000, da dobi denar za gotova dela. Od tega denarja bo šlo \$760,000 za pomoč brezposelnim, \$3,200,000 za nov vodovodni rezervir v Parma in za nov vodovodni tunel, \$700,000 za nove kanale in \$400,000 za nove ceste, \$240,000 za zboljšanje mestne bolnice in \$32,000, da se plačajo nekateri stari dolгови.

vaščini, nakar nastopi srbsko pevsko društvo "Izidor Bačić" iz Akrona, pod vodstvom Mr. Popovića.

"Adrija," slovensko pevsko društvo iz Euclida, Ohio, pod vodstvom Mr. Frank Vavtarja je prihodnje na vrsti, in za njim nastopi slovensko pevsko društvo "Soča," tudi pod vodstvom Mr. Vavtarja, potem pa zapoje srbsko pevsko društvo "Orao," pod vodstvom Rev. Mr. Boro Petrovića. Slovenski pevski zbor "Zvon" iz Newburga bo dirigiral Mr. Primož Kogoj, in za njim nastopi pevski zbor "Cvet" pod vodstvom Mr. Ivanuša, ki bo vodil tudi petje samostojne "Zerje."

Krasen bo prizor, ko bo jugoslovanski poslanik v Zedinjenih državah, dr. Leonid Pitamic, naš rojak, razvil in podaril Jugoslovanskemu klubu v Clevelandu jugoslovansko zastavo, ko se bo zapela jugoslovanska himna in se pokaže jugoslovanski tableau.

Naj pripomnimo, da obiščejo to slavnostno prireditve konzuli čehoslovaške republike, poljske republike, Romunije in Jugoslavije. Nastopila bodo romunska, poljska, češka in slovenska, hrvatska in srbska dekleta v narodnih nošah. Ob 6:30 zvečer bo slavnostni banket, katerega se udeležijo 400 gostov — za več ni prostora. Navzoči bodo najvišji mestni dostojanstveniki. Vstop k popoldanskemu koncertu je samo 35c in ta vstopnina je veljavna tudi za zabavo zvečer, dočim je vstopnina k banketu 75 centov, in je ista vstopnina veljavna tudi za vso ostalo prireditve.

Pa tudi ameriških odličnih oseb ne bo manjkalo. Slavnost počasti governor države Ohio, George White, župan mesta Clevelanda, Ray T. Miller, sloviti guvernir Newton D. Baker, profesor Miller iz Oberlin univerze in več drugih znamenitih mož.

Točno ob 6:30 zvečer se vrši banket v veliki dvorani S. N. Doma. Mize bodo pripravljene za 400 gostov. Stotine in stotine čestnih gostov dobimo v nedeljo iz raznih mest države Ohio, Pennsylvanije, Illinois in od drugod. Stoloravnatelj pri banketu bo naš odlični pesnik in glasbenik, Mr. Ivan Zorman. Ves jugoslovanski narod je prav ljudno vabljen k tej izredni in svečanostni proslavi Jugoslovanskega dneva.

POSLANIK PITAMIC

Naj navedemo tu glavne dogodke nedeljske slavnosti ob priliki Jugoslovanskega dneva: gospod poslanik dr. Leonid Pitamic pride v Cleveland ob 8:18 po B. & O. železnici. Zeleti je, da se zbere več naših ljudi na kolodvoru, da pozdravijo zastopnika Jugoslavije. Dr. Pitamic bo potem odpeljan v hotel. Iz hotela pa ga spremljajo s častno stražo s policijskimi sirenam ob 10:30 do prostora, kjer bo v mestnem parku na East Boulevardu slovesno izročeno Jugoslovansko Kulturni vrt. Prosi se, da pride tja čimveč naših ljudi. Vsi oni, ki imate narodne noše, ste prošni, da jih oblečete, in se nahajate v njih ves dan. Skoti, Irci, Angleži in drugi so ponosni na svoje narodne noše, zakaj bi pri nas ležale doma. Pokažite se. Popoldne je slavnosten koncert v S. N. Domu ob 2. popoldne, ko nastopi 10 pevskih zborov, potem pa slovenska, hrvatska, srbska, poljska, romunska, slovaška in češka dekleta v narodnih nošah. Ob 6:30 zvečer bo slavnostni banket, katerega se udeležijo 400 gostov — za več ni prostora. Navzoči bodo najvišji mestni dostojanstveniki. Vstop k popoldanskemu koncertu je samo 35c in ta vstopnina je veljavna tudi za zabavo zvečer, dočim je vstopnina k banketu 75 centov, in je ista vstopnina veljavna tudi za vso ostalo prireditve.

Španska se utrjuje. Italija je postala nevoljna nad republikansko sosedo

Rim, 2. decembra. Kljub temu, da se je ponovno trdilo, da obisk francoskega ministerskega predsednika v Španiji nima nobenega posebnega pomena, pa se v Italiji trdi, da je Francija sklenila zvezo s Španijo proti Italiji. Zlasti je vzbudilo sumnjo, ker je španski minister za javna dela ukazal utrditi Balcarske otoke, in obenem zavedal, da se tako hiti z deli, da bodo koncem prihodnjega leta že končana. Splošno se govori, da je prišlo med Španijo in med Francijo do pogodbe, da bo Španija v slučaju vojne dovolila Franciji prehod vojaških francoskim četam skozi Španijo. Italija sama seveda ne govori rada o svojih lastnih utrdbah, katere z veliko naglico gradi v bližini francoske meje, dočim v javnosti povdarja, da je njena politika skrajno miroljubna. Končno je pa vse skupaj laška ljubosumnost in ponesrečena laška zunanja politika, ki ni znala preprečiti ožjih stikov med Španijo in Francijo.

Zadušnica

V ponedeljek, 5. decembra, se bo brala sv. maša zadušnica za pokojnim Karlom Kraševcem ob priliki prve obletnice njegove smrti. Sv. maša se bere v cerkvi sv. Vida. Prijatelji in sorodniki pokojnega so prijazno vabljeni.

Božične razglednice

Lepe božične razglednice in zbirko igrač za Miklavža dobite pri Mr. John Trček, 15508 Holmes Ave. Rojakom priporočamo.

* Nad milijon pisem je že dobila ameriška pošta, naslovljena na "Sv. Miklavža."

* Jutri se sestanejo voditelji suhačev v Washingtonu za boj proti mokroti.

Zanimive vesti iz življenja naših ljudi po ameriških naselbinah

V severnem Michiganu se je pojavilo več slovenskih lovcev, ki so šli nad ondote srne, toda ne s puško, pač pa z lokom in piščo. Ze več let se pojavljajo ti lovci, ki pogodijo srno ali srnjaka z lokom in piščo ravno tako dobro kot drugi s puško.

V Chicagu so bili od zvezne policije eretirani trije Srbi, ki so razširjali ponarejene dvajsetdolarske bankovce. Takih bankovcev so baje razpečali za \$30,000 V Chicagu je bil prijet Toma Popov, v Gary je bil aretiran Mate Polovič, pri katerem so dobili za \$11,000 falzifikatov. Tretji je Steve Cekić.

V La Salle, Illinois, je bil zadnji teden obsojen Avgust Ferme iz Cherrya na 30 let ječe radi umora rudarja Ignacij Udovča. Umor se je pripetil maja meseca. Dva druga obtožena sta bila oproščena.

V Greensburg, Penna., je preminul Willy Bregar, star 12 let. Rojen je bil tu in zapušča starše, brate in sestre.

Mihail Suštariš si je v Ravendale, Washington, slomil nogu pri delu v rudniku. Nahaja se v bolnišnici v Tacomi.

Hrvatski odvetnik Pijerovich je bil v Californiji izvoljen za državnega senatorja. Rojen je bil v Ameriki in je star 36 let.

Dekleta z roparjem

Detektivi so včeraj aretirali neko višješolsko dekle iz Collinwood višje šole, v družbi z dvema drugima dekletoma, ko so vsa tri dekleta pile opojno pijačo v neki spikizi na E. 136. cesti, v družbi nekega roparja. Detični prostor je last neke komaj 21 let stare žene in njene nobenega posebnega pomena, pa se v Italiji trdi, da je Francija sklenila zvezo s Španijo proti Italiji. Zlasti je vzbudilo sumnjo, ker je španski minister za javna dela ukazal utrditi Balcarske otoke, in obenem zavedal, da se tako hiti z deli, da bodo koncem prihodnjega leta že končana. Splošno se govori, da je prišlo med Španijo in med Francijo do pogodbe, da bo Španija v slučaju vojne dovolila Franciji prehod vojaških francoskim četam skozi Španijo. Italija sama seveda ne govori rada o svojih lastnih utrdbah, katere z veliko naglico gradi v bližini francoske meje, dočim v javnosti povdarja, da je njena politika skrajno miroljubna. Končno je pa vse skupaj laška ljubosumnost in ponesrečena laška zunanja politika, ki ni znala preprečiti ožjih stikov med Španijo in Francijo.

Noben veter . . .

Star pregovor pravi, da noben veter ni tako slab, da ne bi komu ugodno pihal. V Clevelandu smo imeli zadnje tri dneve nekako meglo, ki pa ni bila megla, pač pa saje in dim iz dimnikov, in ker ni bilo vetra, je ta dim nizko plaval nad nami. Sicer je to jako neprijetno, toda nekateri so pa le imeli zaslužek od tega, kot n. pr. perilnice, ki so dobile zadnje dneve mnogo več naročil, nadalje čistilci oken, ki so morali dvakrat tedensko umivati okna in prodajalci mila. Tako je res, da noben veter ni tako slab, da ne bi komu ugodno pihal.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50, za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00, za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.00, pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evropo: celo leto \$8.00; pol leta \$4.00; za četrt leta \$2.50
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

88

No. 284, Sat., Dec. 3d, 1932

Kalvarija primorskih Slovencev

Mirko, sin družine Obadove, je torej moral v ječo. Od petih sinov sta ostala doma še dva, 21-letni Stanko in pa najmlajši bratec, ki mu je bilo šele šest let. In fašizem je končno zahteval tudi Stankota za svojo žrtve. Fašisti so pred nekaj leti uvedli obvezne vojaške vaje za vse one, o katerih se je pričakovalo, da bodo sposobni za nabornike. To je bila nekaka predpriprava za italijansko armadno življenje.

V tem pogledu so začeli fašisti po slovenskih vaseh posebno strogo nastopati, da bi tako še bolj šikanirali naše ljudi. In tako je neizprosni fašizem končno zalotil tudi 21-letnega Stankota Obada, ki je moral v pripravljeno za fašistično armado.

Radi neprestanega preganjanja, večnih aretacij in zaporov je bil Stanko že docela izčrpan in bolehen. In v predvojaških taborih je moral spati na mokrem cementu in zaradi svoje slovenske narodnosti, katere ni hotel za nobeno ceno zatajiti, je moral prenašati vse nadlogo vojaškega stanu in šikane sovražnih fašističnih častnikov. Skoro dnevno je moral prisegati zvestobo laškemu kralju in Mussoliniju. Slovenski mladenič, Stanko Obad! Kako mu je srce krvavelo!

Tekom vojaških vaj je nevarno zbolel in prosil je, da ga pustijo domov. Pomniti je treba, da se Stanko ni nahajal v pravi vojaški službi, pač pa v fašistovski predpripravljalnici za laški fašizem. Toda fašistični zdravniki mu dolgo niso hoteli izdati potrebnih spričeval. No, končno je le prišel domov, a njegovo zdravje je bilo že docela uničeno.

In tedaj je izvedel, da so njegovega brata Mirkota zaprli. Za Stankota je bil to poslednji, najhujši udarec. Z največjo mujo in premagovanjem se je odpravil v Trst, da se poslednjič sestane s njim, predno odide Bog ve kam. Ko se je vrnil iz mesta domov, je obležal, bolan na pljučih. Nekaj dni na to pa je ta slovenski mladenič izdihnil.

Pokopali so ga, bil je lep dan v juniju, letos, in čeravno so imeli naši Kraševci tedaj polne roke dela, pa so prihiteli vsi v Salež, da izkažejo poslednjo čast mladi žrtvi tujčevega nasilja. Fašisti so sicer skušali razgnati — pogrebce, ki so se zbirali iz bližnjih in daljnih vasi, toda 2,000-glava množica se v svoji trpkogrenki žalosti ni dala motiti in je zvesto sledila Stankotu na njegovi poslednji poti do groba.

Tako pada cvet za cvetom našega rodu v Primorju, na Krasu, v Istri, na Goriškem, kjer smo imeli mi Slovenci svoje najboljše korenjake, svoje najbolj zavedene korenine, može in značaje. Zgodba družine Obad je zgodba samo ene slovenske družine pod tujim jarmom. Takih družin je tisoče, ne, vse enako trpijo, kot je trpela ta družina. Laški fašizem jih kosi, davi in mori, nekatere telesno, druge duševno, in padajo in padajo, možje, fantje, dokler se poslednji njih ne bo zvrnil in bo uničenih 600,000 naših domačinov, naših fantov in mož, naše krvi, ki so vsi tako polni življenja, kot ste vi, ki čitate te vrstice, ki želite pomagati narodu, pa morate mirno gledati, kako vam tujec, ki kriči v svet, da je kulturn, ubija dnevno stotine cvetov vašega lastnega naroda.

In dočim se medsebojno prepriamo, kdo je več vreden: Srb, Hrvat ali Slovenec, dočim imamo polno psov, napadov, kritike in nasprotstva proti rojstni domovini, proti vladi, ki jo ima jugoslovanski narod, dnevno preziramo organizirano taktiko naših največjih nasprotnikov — laških fašistov. Kruta resnica je, da je dobršen del slovenskih listov v Ameriki ob vsaki priliki pripravljen udrihati s sekuro po Jugoslaviji, a največkrat prezira dejstvo, da laški fašizem iztreblja dnevno, sigurno in smrtonosno 600,000 sinov in hčera našega naroda. Vse to nima toliko pomena pri gotovih ljudeh, ko netijo prepričani med lastnimi brati, namesto da bi jih pripravljali za skupni nastop proti onemu, ki si je zapisal za svoje geslo narodno smrt 600,000 primorskim Slovincem!

Želim, da se mnogim odpro oči, da prenehajo z napadi proti lastnim bratom in postavijo skupno fronto proti skupnemu sovražniku — laškemu fašizmu! Jutri je Jugoslovanski dan v Clevelandu. Ne bodimo žebelj pod kladičkom našega smrtnega sovražnika, bodimo kladivo, ki zna udariti z močjo. In tako priliko imamo jutri.

D O P I S I

JUGOSLOVANSKI DAN

V nedeljo 4. decembra bomo imeli domovina nas vse ljubi, v Clevelandu z našimi brati Srbi in Hrvati praznovali jugoslovanski ujedinenje. Vem, da naša rodna domovina ni pozabila svojih tisočih izseljencev, razkropljenih po vsem svetu. Spominja se nas, misli na nas, ker ve, da niso vsi našli sreče v tujini, radi katere so stoteri brezbrizno zapustili rojstno zemljo, rojstno hišo, ljubljeno mamico. Da, res, naša rojstna

mati domovina nas vse ljubi, prireja celo praznik svojim izseljencem. In kako mi tukaj v tujini, ali naj pozabimo na naša rojstna domovina? Ne, to pa laž, ampak podvojiti moramo svojo ljubezen do naše lepe Slovenije.

V nedeljo si bomo bratje Srbi, Hrvati in Slovenci prisegli medsebojno ljubezen pod jugoslovansko zastavo, kajti revzita bo jugoslovanska zastava, na ka-

tero je lahko vsak pravi Jugoslovčan ponosen. Zavedajmo se vedno in povsod, da smo Jugoslovani. Le s tem bomo dobili ugled v javnosti, kajti ako se bomo cepili, bomo tudi ugled izgubili. Država Jugoslavija je sveta poznana, a naš troimeni narod: Slovenec, Srb, Hrvat, je pa bolj malo. To sem razvidela na zadnji mednarodni razstavi. Toda o tem bom drugič kaj več napisala.

Se nekaj. Da bo slavnost v nedeljo tem lepša, se udeležijo tudi Srbi, Hrvati, Poljaki, Čehi, Romunci, Slovaki v svojih narodnih nošah. No, kaj pa mi Slovenci, ali naj bomo zadnji? Ali se sramujemo sami sebe? Vabljeni smo vsi, kateri imamo narodne noše, da se v istih udeležimo naše jugoslovanske pro-

slave, kajti to bo naš noradni praznik. Med nami bomo imeli več odličnih oseb, na katere smo lahko ponosni, kot: naš jugoslovanski poslanik dr. Léonid Pita-

mic, guvernér White, naš clevelandski župan Ray T. Miller in mnogo drugih.

Kaj vse bo na programu, ste gotovo že čitali. Ampak nekaj novega bo, ko se vam bo prikazala na odru živa slika "Jugoslavija, država troimenega naroda Srbov, Hrvatov in Slovencev."

Zvečer je banket v avditoriju SND in so prijazno vabljeni vsi Jugoslovani. Vsi oni, ki čutijo za jugoslovanskim narodom, bodo gotovo navzoči.

Z jugoslovanskim pozdravom,

Marjanca Kuharjeva.

BREZPOSELNO ZAVAROVANJE

Cleveland, O. — Poslednje čase, od kar je postala depresija z vsakim dnem ostriša, ko je z vsakim dnem vedno delavskih družin odvisnih od takozvanih dobrodelnih organizacij, je gibanje za brezposelno zavarovanje dobilo širši razmah. Leto nazaj je še celo Ameriška delavska federacija na svojem rednem zborovanju se izrekla proti. Ali razmere so hujše kot pa človeško hotenje. In letos, na konvenciji v Cincinnati, O., se je izrekla soglasno za brezposelno zavarovanje. Ker drugega izhoda ni, pod današnjim kapitalističnim sistemom, za omiliti bedo brezposelnim, da bi vsaj delno odgovarjal potrebi.

Ne vidi se mi potrebo, da bi reklamno pisal za brezposelno zavarovanje. Kar se nas Slovencev tiče, smo najmanj devdeset procentov Z. A. Edino, kar je namen teh vrstic, da se organizira aktivno akcijo za brezposelno zavarovanje. Kako pa to izvršiti? Cela zadeva je enostavna. Vsak delavec ali delavka naj se zaveda tega, če hoče kaj doseči za izboljšanje svojega položaja, se mora tudi sam boriti skupno z drugimi organiziranimi delavci. Kajti posameznik z neorganizirano silo je redko kdaj kaj dosegel. Vzemimo:

kadar delavci zastavkajo za boljše plačo ali za drugače boljše pogoje. Če so vsi solidarni in aktivni v stavki, je zmaga zagotovljena. Kakor hitro se pa med njimi pojavi mlačnost in celo stakokazi, je borba aktivnih in marljivih članov zaman. V boju za brezposelno zavarovanje je isto. Ni zadosti simpatizirati z akcijo, delo, katero je ogromno, zahteva in potrebuje sodelovanja vseh in nobenega izgovora ni, zakaj ne bi danes vsi sodelovali aktivno, ko je

aktivna akcija najbolj potrebna. Centralna organizacija za brezposelno zavarovanje je sklenila, da se vršijo shodi ali demonstracije od 5. do 20. decembra t. l., na katerih se bo razmotrivalo in sprejelo resolucije, katere se bo poslalo državnim in zveznim postavodajam, s katerimi se bo urgiralo takojšno sprejetje brezposelnega zavarovanja. Prva bo v zasedanju v januarja in druga pa že ta mesec. Čim večja bo udeležba na teh shodih, tem večji efekt bo to imelo pred poslanskimi zbornicami in voditelji tega gibanja (za brezposelno zavarovanje) bodo šli s podvojeno silo v boj, da izsilijo od postavodajalcev, da sprejmejo zakon za brezposelno zavarovanje.

Eden teh shodov, katerega sklicuje na inicijativno Centralne organizacije slovenske sekcije, se bo vršil v nedeljo 11. decembra v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Pričetek shoda ob 2:30 popoldne. Na tem shodu se bo pokazalo, v koliko smo Slovenci pripravljeni aktivno sodelovati z drugimi delavci v svojo lastno korist za brezposelno zavarovanje. Če bo avditorij SND premajhen, bomo pokazali svojo aktivnost, svojo dolžnost. Če bo pa prevelik, bomo pokazali svojo malomarnost in kot taki se nismo še ničesar naučili ter še nismo pripravljeni se boriti z drugimi delavci za svoje lastne koristi. Upam, da se slednje ne bo zgodilo, pač pa prvo, tako da bo 11. december 1932 zapisan v zgodovini, ko so slovenski delavci solidarno nastopili in demonstrirali za brezposelno zavarovanje.

Delavci in delavke! Enajstega decembra na plan! Slovenski narodni dom naj bo vaš cilj istega dne popoldne.

L. Z.

MANIFESTACIJA JUGOSLOVANSKEGA UJEDINJENJA

Vse priprave k nedeljskemu programu praznovanja jugoslovanskega ujedinenja v Slov. Nar. Domu na St. Clair Ave. je zaključeno. Koncertni program bo ostal iz nastopa devetih pevskih zborov in sicer: Vojvoda Putnik, Ilirija, Izidor Bačić, Adrija, Soča, Oral, Zvon, Cvet in Samostojna Zarje. Na programu bodo izborni in priljubljeni tamburaški zbori: Hrvatski Sinovi, ter Valjato družinski tamburaški zbor. Podana bo po hrvatski deklici Helen Popp deklamacija "Domovina."

Po dovršenih koncertnih točkah se na svečan način razvije jugoslovanska zastava, ki je last Jugoslovanskega progresivnega kluba. Pri slavnostnih ceremonijah bodo asistirale tudi druge društvene zstave. Ob priliki te točke programa nastopijo odlični govorniki ameriškega in jugoslovanskega porekla. Zadnja točka programa bo živa slika, ki bo v simbolu prikazovala Jugoslavijo. Na njej nastopijo Slovenci, Hrvati in Srbi v narodnih nošah, ter poleg njih bojevniki iz borbe osvobodjenja sedanje Jugoslavije. Izvršila se bo skozi avditorij častna povelja spremljana z godbo in častno

stražo. Pripravljalni odbor je sklenil na svoji seji, se točno držati nepovedane ure in sicer s pričetkom ob 2. uri popoldne. Po končanem koncertu se prične v spodnji dvorani ples in prosta zabava in po prirejenju avditorija bo banket. Ker je vse preskrbljeno, da se avditorij pripravi za banket kmalu po končanem koncertu, naj vsakdo pazi, da bo ob 7. uri na mestu in pri banketnem obmizju. Na banketu je najavljenih več ameriških in zunanjih gostov, ki bodo obenem tudi govorniki. Prosi se posetnike radi reda, da so ob določenem času na mestu. Na banketu bo omejeno število govornikov, toda publiki bodo postoravnatelju predstavljene osebnosti, ki imajo kulturno, gospodarsko in politično vez med jugoslovanskim narodom. Banket bo imel narodni značaj gostoljubne postrežbe.

Da si ogledimo malo kdo so pevski in tamburaški zbori, se mi zdi potrebno, da se pri njih malo ustavimo. Naši pevski zbori so nam po svojih dobro uspešnih prireditvah poznani toda srbski zbori so naši širši masi nepoznani. Pevski zbor "Vojvoda Putnik" je srbski zbor iz Young-

stown, Ohio, pod vodstvom pe-

vodjaja Mr. P. S. Petrovič. Drugi srbski pevski zbor je "Izidor Bačić" iz Akrona pod vodstvom pevodjaja Mr. Popovič. Hrvatski tamburaški zbor pod vodstvom Mr. Andrew Mrak se imenuje "Hrvatski Sinovi." Drugi hrvatski tamburaški zbor je "Valjato družinski tamburaški zbor" pod vodstvom Mr. Valjato.

Zadnji zbor ima to prednost, da so v tem zboru sami sinovi očeta Valjata in sicer po številu enajst, in njih oče je zborovodja. Pred časom so nastopili v Public avditoriju in clevelandska žurnalistika jim je prisodila častno mesto. Ubogi oče se muči z vso dedo, ter jo pridno poučuje v instrumentih kljub dvestletni brezposelnosti. Žive v pomanjkanju toda njih srca so polna ljubezni zdravega jugoslovanskega ideala. Vsa čast očetu te družine.

Vstopnina na koncert in slavnost je samo 35 centov in ista vstopnica je veljavna za večerni ples in prosto zabavo v spodnji dvorani. Banketni listki, ki so v predprodaji pri Rudolf Perdanu, North American Trust Co., podružnici v Collinwoodu, John Trčku, Antonu Grdina, M. Mihačevih, Ameriški Domovini in Enakopravnosti so po \$1.00 vstopnica, ki upravičuje tudi k prosti zabavi v spodnji dvorani. Kakor prihajajo zunanja poročila, gredo banketne in koncertne vstopnice hitro izpod rok. Samo iz ene zunanje naselbine je prijava za rezerviranje 45 banketnih vstopnic. Druge naselbine jih naročajo tudi v večji množini in bati se je, da bodo banketne vstopnice že v predprodaji razprodane. Kdor se misli banketa udeležiti, naj se pravočasno potrdi isto preskrbeti ali jo vsaj rezervirati pri omenjenih, ki jih imajo v predprodaji. Če se pa odločite šele v soboto za banket ali nedeljo jutro, pokličite na telefon Anton Grdina ali skupnega blagajnika John Gornika, če jih ima še kaj za oddati.

Prosi se vse tiste, ki imajo banketne in koncertne listke v prodaji, da sporoče rezultat predprodaje danes in sicer za koncertne John Gorniku in banketne pa Dr. Mallyu.

Kakor je pred 14. leti zavladalo veselje, ko se je ujednil jugoslovanski narod v močni državi in se rešil okov tringa, tako naj bo naše narodno veselje ob tem spominskem dnevu v tujini. Pokažimo z veliko udeležbo na proslavi, da smo vredni sinovi hrabrih pradedov, združeni po potokih krvi v boju za svobodo poštenega in žilavega naroda. Vsak zaveden Jugoslovčan, ki ga je dojila slovenska hrvatska ali srbska mati, bo prišel ta dan na krov narodne proslave.

Anton Grdina, predsednik, Joško Perko, tajnik slov. sekcije.

Revni na pomoč!

Leto se bliža koncu; še dober mesec, pa pridemo v novo leto 1933. Upajmo, da se kaj ne boljše premakne. Zima nas že boljše počasi in bolj ko je mrzlo, več revežev je tudi, ki nimajo zadostne obleke in ne gorkote. Za te revne, kolikor sredstva dopuščajo, skrbje tudi članice East End Social kluba v tej okolici.

Še eno prireditev nameravamo, to je card party na 10. decembra zvečer v Slovenskem domu na Holmes Ave. Prireditelj imajo v oskrbi članice: Mrs. Smrekar, Mrs. Gregorič in Miss Hazel.

Božič je blizu in da jim bo mogoče razdeliti darila in jestvine med najbolj potrebne, vas najljubše vabijo ne to zadnjo prireditev v tem letu, da pomagata vršiti delo usmiljenja. Kateri ste že bili na klubovih prireditvah, vam je znano, da je bila še vsakokrat postrežba v

Če verjamete al' pa ne.

Ampak tale bo pa res "če verjamete, al' pa ne." Če bo kdo zmaheval z glavo, paj kar maje,

vašo zadovoljnost. Vstopnina je jako nizka. Za ples bo igral Jack Zorc. Vas iskreno vabi

Odbor.

* Osem lovcev je bilo ubitih pri lovu na srne v državi Michigan.

Dnevna vprašanja

1. Kdaj bo uradno proglašena izvolitev Franklin Roosevelta predsednikom Zedinjenih držav?
2. Kdo je volil za prohibicijo v državi Ohio, ljudje ali državna postavodaja?

Odgovori na vprašanja

1. Ustava Zedinjenih držav predpisuje, da se morajo vsaka štiri leta izbrati predsedniški elektorji, ki naj izvolijo predsednika Zed. drž. in seveda, tudi podpredsednika. Elektorje izvolijo prebivalci vsake posamezne države, in sicer toliko, kot šteje dotična država kongresmanov in zveznih senatorjev skupno.

Vsak predsedniški elektor je obvezan po svoji strankarski pripadnosti, da glasuje za onega kandidata kot predsednika, ki je od ljudi v dotični državi dobil največ glasov, dasi elektorja ne sili nobena postava, da bi tako volili.

Elektorje imenujejo državne konvencije vsake posamezne stranke. Vzemimo na primer državo Ohio. Elektorji, ki so se zavezali voliti za Hooverja in Curtis, so bili imenovani od državne konvencije republikanske stranke 15. julija, elektorji pa, ki so se zavezali voliti za Roosevelta in Garnerja, so pa bili imenovani od državne konvencije demokratske stranke 20. avgusta. Ko so se izvršile predsedniške volitve 8. novembra, je vsak volivni okraj vsake države poročal državnemu tajniku države, za koga so volivci v večini glasovali. Tako je bilo sporočeno državnemu tajniku države Ohio, da so državljani v Ohio z večino glasovali za elektorje, ki so se izjavili za Roosevelta.

Državni tajnik nato naznanil demokratskim elektorjem, da so bili izvoljeni.

In prvo sredo v mesecu januarju, se bodo demokratski elektorji zbrali v uradu gubernerja države Ohio, v Columbusu in bodo oddali svoje glasove. To zborovanje se imenuje elektoralni kolegij države Ohio. Ko so glasovi oddani, tedaj bo elektoralni kolegij imenoval enega izmed svojih članov, da gre v Washington, kamor poneso oddane glasove in jih odda podpredsedniku Zedinjenih držav, Charles Curtis. Vsake država bo storila enako. Potem pa se zbere senatna in poslanska zbornica drugo sredo v februarju mesecu k skupni seji, in tu štejejo glasove elektorjev. Seveda, je vse to samo formalnost. Ko bodo ti glasovi preštet, bo kongres naznanil, da je bil Franklin D. Roosevelt izvoljen predsednikom Zed. držav.

2. Državna postavodaja, ki je odobrila 18. amendment.

Republikanska stranka je imela tedaj večino v državni zbornici.

Ko hočem stopiti na St. Clair v naš ofis, me ustavi neki rojak, ki mi pravi: "Jaka, poslušaj me. Ko sem šel sinoči mimo prostora, kjer zidate novo poslopje, sem videl pod kupom opeke gotreti zeleno luč. Poslušaj me, ki nekaj vem: sač se nahaja na tem prostoru. Pezi, ko bodo kopali, ker izkopali bodo grozno veliko bogastvo. Ampak to si pa izgovorim, da pol boš dal meni, ki sem te na to opozoril!"

Smejal sem se mu in mu obljubil, da bova vsak pol imela, samo da sem se ga odkrižal. Le zakaj ga nisem poslušal!

V četrtek popoldne so zopet kopali za klet na našem lotu in odvažali pridno zemljo. Jaz sem bil že pozabil na svarilo rojaka o šacu in sem ravno pri peči stal na oficu, ko zaslišim zunaj strahotno vpitje. Hitim pogledat, da bom videl koga je zasula zemlja, ali kakšna druga nesreča se je zgodila, pa se v vratih srečam z obema kontraktorjema, Moletom in Satkovičem, ki zmagoslavno vihtita v roki steklenico 18. amendmenta.

"S krampom je mahnil v zemljo, pa se mu je ta steklenica zvalila pod nogo," je pojasnjeval Mole, ki ima "lebarje" pod komendo.

"Ni sto vragov!" se začudim. "No, ste že pridni, da ste steklenico sem prinesli, kar meni jo dajte," mu prijazno svetujem.

"Ne boš, Jaka," pravi Mole, "mi moramo zemljo izkopati za klet in jo odpeljati, tako smo se pogodili. Saj ne stoji v pogodbi, da je "špaga" tvoje, če jo bomo našli na lotu. Boga zahvali, če ti jo bom dal poduhat. Kaj bi bilo, če bi bil kopač s krampom po steklenici udaril, te vprašam."

Kar groza me je stresla pri misli, če bi bili res rzabili to dragoceno stvar. Potem smo pa hitro zaklenili vrata, ker ves dogodek je opazovalo par sto naših rojakov, ki bi bili najbrže radi za pričo, kakšna je vsebina steklenice. In rečem vam, da take še nisem pil.

Vprašanje sedaj nastane: kdo je stvar zakopal na našem lotu? Čegava lastnina je, se sedaj ne izplača govoriti, ker je že prepozno, ampak rečem pa to, da so moje sanje dobro uganile in da tisti rojak (imena ne poznam), ki je videl gotreti zeleno lučko, zna več kot krompir peč.

Potem sem opazil, kako kopači sedaj previdno kopljejo zemljo, da bi se ne zgodila kakšna nesreča, če je še kaj zakopanega na lotu. Bog ve, od kdaj je ta božja stvar ležela v zemlji in prodajala dolgega in je sto sreč, da smo se zmislili podreti staro poslopje in zidati novo.

Blagoslovljena naj bo roka, ki je flaško zakopala na to pravo mesto!

ampak mu lahko dokažemo, da je istina, bogme in sreča junaka.

Zadnji četrtek je bilo prvič, da se mi je zdelo, da je Hooverjeva prosperiteta nekoliko odnehala in da nas je sreča pogledala vsaj skozi ta malo linco. Stvar se je pa zgodila takole:

V sredo sem večerjal sladko repco na kvadratu, ki je za po-

hanimi piščeti najboljša jed na svetu. In ker sem se je precej nabasal, sem imel tudi temu primerno lepe sanje. Sanjalo se mi je, da sem bil v rusko-japonski vojski za frajtarja, pa da sem bil poln tistih sitnih živalic, ki se imenujejo neglavni greh. Še ko sem se zbudil, sem se praskal, tako žive sanje sem imel. Potem sem pa premišljal, kaj naj bi te sanje pomenile in sem jo tako pogruntal, da me prav kratkem čaka ali pa sreča veliko bogastvo, ali sploh kaj takega, kar človek zastojni dobi.

Se reče, sanje se niso nič kaj obnesle pri zajtrku, ker mi je solnik iz rok padel in se ubil, vsled česar sem prišel v hudo zamero pri Johani.

Ko hočem stopiti na St. Clair v naš ofis, me ustavi neki rojak, ki mi pravi: "Jaka, poslušaj me. Ko sem šel sinoči mimo prostora, kjer zidate novo poslopje, sem videl pod kupom opeke gotreti zeleno luč. Poslušaj me, ki nekaj vem: sač se nahaja na tem prostoru. Pezi, ko bodo kopali, ker izkopali bodo grozno veliko bogastvo. Ampak to si pa izgovorim, da pol boš dal meni, ki sem te na to opozoril!"

Smejal sem se mu in mu obljubil, da bova vsak pol imela, samo da sem se ga odkrižal. Le zakaj ga nisem poslušal!

V četrtek popoldne so zopet kopali za klet na našem lotu in odvažali pridno zemljo. Jaz sem bil že pozabil na svarilo rojaka o šacu in sem ravno pri peči stal na oficu, ko zaslišim zunaj strahotno vpitje. Hitim pogledat, da bom videl koga je zasula zemlja, ali kakšna druga nesreča se je zgodila, pa se v vratih srečam z obema kontraktorjema, Moletom in Satkovičem, ki zmagoslavno vihtita v roki steklenico 18. amendmenta.

"S krampom je mahnil v zemljo, pa se mu je ta steklenica zvalila pod nogo," je pojasnjeval Mole, ki ima "lebarje" pod komendo.

"Ni sto vragov!" se začudim. "No, ste že pridni, da ste steklenico sem prinesli, kar meni jo dajte," mu prijazno svetujem.

"Ne boš, Jaka," pravi Mole, "mi moramo zemljo izkopati za klet in jo odpeljati, tako smo se pogodili. Saj ne stoji v pogodbi, da je "špaga" tvoje, če jo bomo našli na lotu. Boga zahvali, če ti jo bom dal poduhat. Kaj bi bilo, če bi bil kopač s krampom po steklenici udaril, te vprašam."

Kar groza me je stresla pri misli, če bi bili res rzabili to dragoceno stvar. Potem smo pa hitro zaklenili vrata, ker ves dogodek je opazovalo par sto naših rojakov, ki bi bili najbrže radi za pričo, kakšna je vsebina steklenice. In rečem vam, da take še nisem pil.

Vprašanje sedaj nastane: kdo je stvar zakopal na našem lotu? Čegava lastnina je, se sedaj ne izplača govoriti, ker je že prepozno, ampak rečem pa to, da so moje sanje dobro uganile in da tisti rojak (imena ne poznam), ki je videl gotreti zeleno lučko, zna več kot krompir peč.

Potem sem opazil, kako kopači sedaj previdno kopljejo zemljo, da bi se ne zgodila kakšna nesreča, če je še kaj zakopanega na lotu. Bog ve, od kdaj je ta božja stvar ležela v zemlji in prodajala dolgega in je sto sreč, da smo se zmislili podreti staro poslopje in zidati novo.

Blagoslovljena naj bo roka, ki je flaško zakopala na to pravo mesto!

JUGOSLAVIJI

Pozdravljam domovina te, prav do Triglava sten; v krasoti vsa obdarjena, vsakdanji nočni sen.

Uzrla mnogo sem poljan življenja srečnih dni, največ pa jih užila sem pod lipo sred vasi.

Na zemlji mnoga lepa še razširja se lastnost, nadvse pa tvojih se slavi žena in mož čednost.

Pozdravljam domovina te, kjer narod je srčan, spominjaj svojih se otrok čez morja širo plan.

V svobodi sonca se žariš in upov polna, nad; ohrani narod troimen zedinjen in brez jad.

Marjanca Kuharjeva.

Jugoslovanska zemlja v Gordon parku

Zadnji trenutek se je situacija proslave jugoslovanskega dneva v slavnosti povečala s tem, da isti dan oficijelno sprejmemo od Clevelandskega mesta zemljo, ki bo imenovana Jugoslovanski kulturni vrt. Ta zemlja leži 400 čevljev od St. Clair ceste desno ob East Blvd. preko cestnega mostu južnovzhodno od 82. ceste.

Oficijelna izročitev in vročitev se izvrši ob asistenci mestnih in drugih zastopnikov na slavnostni način. Ob tej priliki bo v ta namen zasajeno prvo drevo po rokah našega rojaka in jugoslovanskega poslanika v Washingtonu, gosp. Dr. Leo Pitamica. Po možnosti kratke dobe se bo potrebno ukrenilo, da se bo sprejem te zemlje izvršilo čim častnejše in za naš in tuj narod najdostojnejše.

Vabljeni so vsi, ki hočejo tej slavnosti prisostvovati, da so točno na mestu ob 10:30 dopoldne. Vzemite St. Clair polnični voz do 82. ceste na vzhodni strani. Po možnosti bo stal na ozemlju jugoslovanskega vrta slavolok z velikim napisom. Na licu mesta se bo izvršilo slikanje, ki bo vnceno v clevelandске liste. Kaj bomo pozneje s to zemljo storili in kako jo bomo oleskali in jo prikojili v narodnem smislu, bomo razpravljali po končani proslavi jugoslovanskega ujednjenja. V kolikor se nam poroča, se izdeluje v stari domovini soka Ivan Cankarja, ki bo brezplačno poklonjena temu kulturnemu vrtu. Mogoče bo že spomnili prilika, da bomo odkrili ta spomenik velemoža.

Prosi se vse Jugoslovane, da tej vročitvi prisostvujejo, ter se našemu prijaznemu vabilu odzovejo.

Anton Grdina, predsednik; Joško Penko, t. č. tajnik.

Sokolice pozor!

5. decembra je zopet naša redna mesečna seja. Pa veste, da to ni kar navadna seja, ampak pri tej seji je tudi volitev, kot imamo nevedo po pravilih. Kako bomo volile? Ali se hočemo ravnati po ameriških volitvah? Namreč tista, ki je bila za Hooverja, bo za stari odbor, tista pa, ki je bila za Roosevelta, pa za nov odbor. Oh, pa kaj, saj se bomo že na seji pomenile. Steple se radi tega tudi ne bomo, kaj ne da ne. Pa veste zakaj, zato, ker bomo komaj čakale, da bo tistih komedij konec in da se prične naša prijetna zabava, katere smo se komaj privadile.

Prva točka. Ona, ki ima vedno že po navadi arcnije seboj, nam bo odprla zabavo.

Druga in naprej...

Do zdaj smo imele, kar se tiče dobrot, vsaka nekaj seboj, a za to pomembno sejo bi pa priporočala, da prinese vsaka svoj lunch. Bodo mislili ljudje, ki nas bodo videli prihajati, da je gotovo kaka nova tovarna odprla vrata in začela obratovati. Seveda, pri lunchu paše še kaj, pa

ne bi priporočala kave, saj sedaj se je že "un" učistil. Kar na sejo žnjim!

Tudi Amaliji iz 60. ceste se priporočamo, pa tudi da sama priročno žnjim. Zadnjič smo bile popolnoma zadovoljne. Hvala!

Kelnarco imamo že izbrano "iz Norwooda" Erste - Classe. Ne vem, kaj bo s potico, ali jo bomo kaj pred božičem jedle ali ne? Pa tista tam gori iz Vineyarda naj ne pozabi. Zadnjič je rekla, da se je pripeljala z nigrovske limuzine, a sedaj jo pričakujemo gotovo z grofovsko šajtergo. Pa tudi napoljeno baričlo naj ima seboj, pa magari če je še ta stari, ali pa že ta novi.

Tam iz Noble, kjer znate tako karte igrati, tudi vem, da ne boste zamudile. Saj veste, kako je bilo zadnjič lušno. Nič se ne čudim, da so nam mama Lau-schetova, naša blagajničarka, rekli, "ja, kaj hudiča vam pa je? Kaj ste znorele?" Hm, menda ja, pri taki zabavi, saj to ni vsak dan.

Ampak to je že vse bilo, kar nas pa sedaj čaka na 5. decembra! Punce, korajžo in vse na sejo, od vzhoda in zahoda, od severa in juga. Boste videli, da bo bolj lušno kot po fencih opravljati.

Naša predsednica nam je priporočala, da naj vsaj malo včasih fige pokažemo depresiji. Pa jih dajmo zopet enkrat, saj radi tega je vseeno ne bo konec.

Torej koliko nas bo na seji: 10, 15, 20, 40, 41 ali vse? Oh, če bi vedela za tisti magnet, ki res vse nase potegne, to bi bil direndaj.

Iva, članica.

Koledarji za dar

Le pridite po koledarje za leto 1933, pripravljeni so in veliko jih imamo. Dobite jih lahko v naših obeh prodajalnah za pohištvo, tako na 6019 St. Clair Ave. kakor tudi na 15303 Waterloo Road.

Koledarji za leto 1933 so zopet nekaj izboljšani. Prvič so malo manjši kakor so bili druga leta, to pa radi tega, ker so bili vselej poprej malo preveliki za navadna stanovanja. Preveliki radi tega, ker so na stenah vzeli preveč važnega prostora, ki ni odgovarjalo z drugimi slikami v velikosti. V velikosti so sedanji koledarji najprimernejši.

Koledarji so boljši od prejšnjih let radi tega, ker sedanji vsebujejo vremenska poročila. Na koledarjih se za vse leto naprej navedejo vremenska poročila. Na koledarjih se za vse leto naprej navedejo vremenska poročila. Na koledarjih se za vse leto naprej navedejo vremenska poročila.

Koledarji so boljši od prejšnjih let radi tega, ker sedanji vsebujejo vremenska poročila. Na koledarjih se za vse leto naprej navedejo vremenska poročila. Na koledarjih se za vse leto naprej navedejo vremenska poročila.

Kakor vsako leto, tako tudi za bodoče leto, jih za vas radi pošljemo vašim v staro domovino

Mrs. Horace Baxter obema svojega triletnega sinčka ki je prebil v neki jami, 50 čevljev od domače hiše, celih 24 ur, medtem ko ga je vse mesto iskalo drugje.

General von Schleicher, o katerem misli Nemčija, da je edini mož, ki bi bil zmožen biti državni kancelar in rešiti Nemčijo preteče krize.

na vašo naročila. Za koledar in pošiljatev vse skupaj vas stane samo 15c. Kaj morete poslati vašim za manjši denar, da jim daste celoletni spomin na vas v Ameriki. Ne pozabite jim poslati vsaj en koledar in častitke za veselo božične praznike. To pa storite takoj, da jih bodo dobili za božič in novo leto še ob času.

Za sebe in svoje stanovanje dobite koledarje kakor omenjeno v naših prodajalnah vsak čas. Kateri ste oddaljeni in nimate prilike se ogledati za iste, jih pa lahko dobite pri drugih naših trgovcih, če vprašate zanje.

Vsem trgovinam, ki so jih pripravljene dajati našim odjemalcem, jih damo na razpolago, če se prigrasijo zanje, pokličite na telefon ali pridite ponje.

Želeč da vsaka družina dobi naš koledar in da bi koledarji za leto 1933 kazali srečnejše dni v bodočnosti, vas pozdravljamo,

A. Grdina in Sinovi, tel. Henderson 2088.

Razno iz Girarda

Naši ugledni rojaki iz LaSalle, Ill., Mr. in Mrs. Brudar in njih sin Henry ter Mrs. Balentič, so posetili našo naselbino in se udeležili pogreba pokojnega Johna Cigole. V zadnjem poročilu sem poročal, da zapuška pokojni tukaj eno sestro, eno hčer, sina in dva brata. Sedaj pa sem dobil popolno poročilo njegovih sorodnikov. Tukaj se nahajata dve njegovi sestri in dve hčeri: Mrs. Brudar in Mrs. Marček sta sestri. Mrs. Balentič je pa hči pokojnega. Vsi se nahajajo v zgorej omenjeni naselbini. Sin John in hči Jennie pa v naši naselbini. Toliko v popravku radi tega.

Mr. in Mrs. Brudar sta tudi posetila več Girardčanov in smo se marsikaj pogovorili v prijetni družbi pri našem gostoljubnem rojaku Anzičku. Mrs. Brudar je jako vneto narodna delavka in sem takoj spoznal, kako se zanima za napredek naroda po drugih naselbinah. Ravno tako tudi njen soprog, ki je jako ve-

Paul Keller

CVET NAŠE VASI

Mina je odšla v klet. Mati je odbrzela v kuhinjo in dejala vsa prepredena nekemu moškemu, ki je ondi sedel:

"Mina je šla — ona ne sme vedeti — pojdite takoj stran. Tu je potrdilo."

Mož jo je začuden gledal. "Zakaj — zakaj pa?"

"Brž — brz — sicer bo huda reč! Mina ne sme ničesar vedeti glede denarja!"

Mož se je željno ozrl na steklenico žganja, ki je stala na mizi; Boštjanka mu je dala vso steklenico in dejala: "Brž — brz — tak pojdite, no!"

Komaj je oni odšel, je prišla Mina s steklenico, jo odmašila in poskala troje kozarcev. Tudi zdaj ji ni bilo mar razburjene matere.

"Pojdite v senčnico," je rekla in šla naprej. Brez moči je sedela mati na stolu v kuhinji. Nekemu kmetiču, ki je bival dve milj od Loke, so bili Boštjanovi pred leti posodili pet tisoč dinarjev. Zdal je mož prinesel denar nazaj in zahteval zadolžnico. A zadolžnico je imela Mina v blagajni. Boštjanka pa je hotela imeti denar. In pregovorila je kmetiča, da ji je odšel denar, ona pa mu je dala navadno potrdilo. In nato je prišla Mina domov. Ženica je globoko zavzdihnila, da se je vse tako posrečilo. Nasmehnila se je. V žepu je imela pet tisoč dinarjev.

Ti so bili za Lojzeta! Čez dva dni je s pol funta masla podkupila pismo, da je poslal teh pet tisočakov Lojzetu v Hamburg.

V senčnici je Mina natočila dvojce kozarcev in dejala: "Na vaše zdravje — gospod Novak! Do spomenice ni prišlo."

"Ah!" Zagorelo lice je zažarelo. "Ah — kaj se je občina vendarle izrekla zame?"

"To ne, gospod Novak, žal — da ne!"

Na kratko je poročala o vsem, se svojega govora komaj doteknila, a z ljubeznijo omenila govor učenika in povedala, da je prišlo do smešnega izida le zato, ker je Tone spet eno zagodel.

"No," je odvrnil, "to pač ni bila zmaga, ki bi bila izšla iz prepričanja navzočih. Tone je pa le navzlic vsemu in marsičemu imeniten tič. Le zakaj je udaril krčmarja?"

"Ker je bil krčmar zelo nosat." Rajši bi bile umrle, ko povedala, zakaj je Tone krčmarja napadel.

"Krčmar bo še enkrat sklical shod."

"Ne! Bilo bi brez pomena. Ra-da bi vam nekaj povedala. Še enkrat vas pridejo nadzorovat.

sela duša. Enako njih sin, čeravno je tukaj dorasel in je sedaj že tudi mož, pa je še vedno to, kar ga je mati učila: da Slo-venec je prvi.

Iz naše naselbine so se podali v Pittsburgh k dobro poznani Goriskovi mami. Od tem se pa zopet podajo proti domu.

Končno naj omenim, da so danes odrezali nogo nad kolonom sinu Mr. in Mrs. Strausa. Kot sem že poročal, je bil na gasolin-ski postaji obsterljen od roparja in se mu je stanje v bolnici tako poslabšalo, da se mu je zastrupila kri in ni bilo drugega izhoda, da je moral dati nogo in si tako rešiti življenje. Družina je jako potrta radi te velike nesreče njih sina. Vsa naselbina sočustvuje z njimi.

Obenem tudi sporočam članstvu Samostojnega društva, da se udeležijo polnoštevilno glavne letne seje, ki se vrši v sredo 7. decembra ob sedmih zvečer. Dolžnost vaša je, da se zanimate za društvo, ki je vsem v toliko pomoč. Ukreniti imamo veliko za bodoče leto.

Pozdrav!

John Dolčić, tajnik.

Prošli četrtek sem bila na vladi."

"Vi ste..."

"Seveda. Pred leti je neki vladni in okrajni svetnik prebil s svojo nečakinjo počitnice pri nas. A odkar jaz vodim gospodinjstvo, nočem nobenih počitniških gostov. S svojim postajanjem in svojimi zahtevami ne spadajo v največjem delu na de-želo. Ko je vladni svetnik spet pisal glede počitnic, sem mu stanovnje odklonila. V četrtek pa sem bila pri njem in mu dejala, naj le pride spet s svojo nečakinjo k nam. Pa sem mu tudi mimogrede povedala o loškem šolskem skandalu. In on mi je tudi kar mimogrede omenil, da bo še pred počitnicami preiskal to stvar. Živčno bolni nadzornik, ki ga dobro pozna, je po njegove-m mnenju že zdavnaj zrel za pokoj. Pa se bo o vsem še ose-bno prepričal."

"Čudoviti ste, Mina!" Zmajala je z glavo.

"Čudovita je le strahopetnost, izbegavita je in bojazen. To je za-me čudovito. Moj Bog, kaj pa je vse skupaj, kaj je tudi življenje in smrt? Kdor se ne boji, se mu ne more ničesar pripetiti!"

Sitno mu je bilo, ko je dejal: "Veliko sem vam dolžan. Brez vas bi bil izgubil igro s krčmar-jem. Šel bi bil na sprehod, med-tem bi me pa občina odstavila. Čutim, da imam dosti manj moči-ki ko vi, Mina."

"Rajši pijte!" je dejala rezko; "vino tako in tako ni bilo na ledu."

Dvignil je čašo, rekoč: "Iz sr-ca si želim, da bi mogel kdaj kaj velikega storiti za vas, Mina."

To ji je bilo zoprno. Čemu izgubljal toliko besedi. Saj ni niti slutil, kako rada je vse sto-ri-la zanj! Privikrat v življenju je bila potrebna človeka, ki bi ga malo popestovala in božkala, kateremu bi mogla dati vse naj-boljše, kar premore, ne da bi se bilo treba izpraševati zakaj. Pa je bil tako plah, tako tuj, da jo je bolelo. Slednjič je dejala:

"Če že na vsak način hočete kaj narediti za nas, pa mi sve-tujte zaredi Toneta. Nekdo bo on gospodar na Boštjanovini, si-cer nimamo nikogar, ki bi bil te-ga zmožen. A prej mora v kako šolo. Kmetje bi morali biti vsi bolj izobraženi, to bore malo strokovnega znanja ni nič. Živ-ljenje jim brez izobrazbe pre-malo nudi. Ali bi mi svetovali?"

"Z veseljem! Da bi napravil maturo in studiral, na to ne mi-slite, kajne?"

"Ne!"

"Torej naj dovrši nekaj razredov realne gimnazije, dokler ne bo enoletni dobrovoljec. Tako si-cer ne bo dokončal nobenih stu-dij, a za svoj namen bo dovolj izobražen."

"Kako naj bi se to pametno začelo?"

Dejal je: "Tone je za začetek dovolj star. V vsem je dobro podkovan, le jezikov ne zna. Daj-te mi fanta vsak dan za dve uri in poskrbel bom, da mu prihod-nje leto ne bo treba vstopiti v prvi razred. Veselilo me bo po-učevati to bistro glavico."

Ona ni ničesar odvrnila, le hvaležno se je ozrla nanj.

On je trčil z njo in radostno dejal:

"Pijva na dobro prihodnost najinega ljubega fantiča!"

Ko je izrekel "najinega ljube-ga fantiča," je Mina prebledela. Kakor val nepopisne sreče ji je planila vsa kri k srcu. Podzavestno in vendar mogočno je ob-čutila, kako se je nekeje v dalji zabllestela ko zlata, jutranja zar-ja sreča žene in matere. Zdelo se ji je, da se je odprlo nebo in da je za tem nebom življenje ne-popisnega veselja.

"Najinega ljubega fantiča!" "Hočete?" je vprašal učitelj.

"Da!" Zdelo se ji je, kakor da se je s to besedico zaročila ali poročila z njim.

Tedaj je prišla mati. Ko je zveščala, da pojde tudi Tone z domom in ne samo Bernard, je za-ječala ko očaj Jakob v stari za-vesti: "Vsi moji otroci so me za-pustili, popolnoma sama osta-nem."

Mina jo je nežno objela in de-jala:

"Tako se godi vsem materam! In dosti sreče je že bilo, da ste smeli postati žena in mati."

Ko je odhajal Novak domov, je videl, kako je Tone postajal na cesti. Fant jo je hotel brz po-pihati, a učitelj ga je poklical k sebi.

"Zakaj pa ne greš domov, To-ne? Sestra in mati te čakata!"

"Saj bi šel rad domov," je od-vrnil pobito fant, "ker sem hudo lačen. A bojim se Mine. Bil sem namreč na shodu in doma ne bo ničesar za smeh."

"Kaj si pa napravil na sho-ru?"

"Oh, nič takega! Le krčmarja sem malo udaril, pa mu je precej nos zakrnavel in vsega shoda je bilo konec."

"Pojdj še malo z menoj, Tone, in mi pripoveduj, kako je bilo!"

Tone je prav nazorno podal svoje poročilo in je sklenil:

"Saj bi ga ne bil udaril, a ker je tako grdo rekel o Mini, sem mu pa moral puščati kri."

"Kaj je pa rekel o tvoji se-stri?"

"No, sem mislil, da že veste. Rekel je: "Mina počenja vse to samo zato, ker je vaša ljubica."

"Moja — ha — kaj? To je re-kel? Prav bedasto se je izrazil."

"Bedasto pa prav nesramno! Zato je pa prejel zaslužene ba-tine."

Molče je šel učitelj s Tonetom. In tudi Tone je molčal, kar je pričakoval kake pridige. Novak pa mu je raztreseno segel v roko in dejal:

"Mina te ne bo nič kaznovala. Le pojdi domov, Tone, lačen si!"

Ko je Tone dobil sestro v ve-ži, ji je zaklical: "Učitelj Novak te prsično pozdravlja in sporo-ča: Gorje ti ga, če me nabiješ!"

Mini so se zaiskrile oči.

"No, prav tako pač ni rekel."

"No, pa podobno! In Mina, daj, pozabi vse in kaj jedače mi daj, sem strašno lačen!"

Mina mu je dala jesti. Za to večerjo je dobil vsak po eno jaj-ce, Tone, zvesti oproda, pa dvo-je...

(Dalje prihodnjič.)

DNEVNE VESTI

Roosevelt bo zaprisežen na priprost način

Warm Springs, Georgie, 2. decembra. Novo izvoljeni pred-sednik Roosevelt je danes naročil, naj bodo vsi obredi pri zaprise-gi dne 4. marca, čim bolj pri-prosti in da se nikakor ne smejo povzročati stroški. Roosevelt je prepeval, da bi vojaštvo kora-kalo v inavguracijski paradi, ker je to združeno z velikimi stroški, ker morajo vojake iz raznih krajev dežele poslati v Washington.

Borba med gangeži v Toledu s strojno puško

Toledo, Ohio, 2. decembra. — Smrtno ranjena je bila v tem mestu 24 letna Miss Louise Belle, ko so začeli streljati gangeži iz nekega drugega avtomobila v avto, v katerem se je ona vozila. Njen spremljevalec je ostal ne-pškodovan. Kot pravi policija, lastuje njen spremljevalec dve spikizi, in napadli so ga gange-ži, ki so mu nevoščljivi.

Boljša borza

Tekom četrtega in petka se je položaj na newyorški borzi precej izboljšal. Tujezemski denar se je dvignil v ceni, čena pšeni-ci je poskočila in razne sekuri-tete so dobile bolj trdno zaslo-mbo. Cene raznim delnicam so se dvignile od 1 do 12 točk. Vse to je ugodno vplivalo na boljši sve-tovni položaj.

Pasje marke

Ker ni še dosti drugih nadlog, opominja okrajna oblast, da si morajo lastniki psov preskrbeti licence za svoje pse. Licence veljajo \$1.00 za psa in \$2.00 za psico. V Clevelandu je nad 50.000 psov, ki morajo dobiti pasje marke.

Nepredvidna ženska

Mrs. Nora Parry (kako po-membno je njeno prvo ime!) je pred šestimi tedni bila oropana za \$4900 v gotovini in za \$2500 v draguljih. Policije je medtem prišla enega roparja, in večeraj je dobila Mrs. Nora Parry ob-vestilo od detektivskega urada, da pride v urad, kjer se ji bo izročilo \$900.00, kar so dobili pri prijetem roparju. Mrs. Nora Perry se je res odpeljala z avto-mobilom na policijsko postajo. Na 55. cesti in Scovill Ave. je cpazila, da so vrata avtomobila samo priprta, pa jih je dobro zaprla, a obenem je opazila, da je zginila njena denarnica, v ka-teri je imela \$114.25. Bila je torej ukradena drugič na potu po ukradeni denar. Denar spe-da v banko, ne v žepe ali med stare dile.

Je še šerif

Šerif Sulzmann najbrž ne bo nikdar pregnan iz urada. Dose-daj še ni prišlo tozadevno pove-lje od najvišje sodnje. Odvet-niki Sulzmanna bodo vložili pri-ziv, ker je odločitev najvišje so-d-nije jako nerazložna in nejas-na. Medtem pa bo minulo leto 1932, in šerif Sulzmann nastopi s prvim januarjem nov termin.

MALI OGLASI

Stanovanje se odda

obstoječe iz 4 sob, kopališče in furnes. Vprašajte na 1110 E. 64th St. (286)

Hiša v najem

jako čedna hiša, sama za sebe, osem sob, vse moderno, se odda po zelo nizki ceni. Vprašajte na 1171 E. 61st St. (285)

BOŽIČNE RAZGLEDNICE

Lepe božične razgled-nice s slovenskim besedi-lom dobite pri nas. Kras-na zbirka igrač za Mi-klavža. Vse to dobite pri

JOHN TRČEK
15508 Holmes Ave.

Stanovanje se odda

5 sob, kopališče, vse moderno, zgorej. Ako vzame v najem sta-novanje družina, da bi mož kej popravil okrog hiše, dobi stano-vanje prav poceni. Vprašajte na 6719 Bonna Ave. (285)

Odda se

štiri sobe, kopališče in klet. Na-jemina je samo \$10.00. Vprašajte na 5301 St. Clair Ave. (284)

Leopold Kushlan

SLOVENSKI
ODVETNIK

6411 St. Clair Ave.
Soba št. 7

Tel. Henderson 5195

NATIONAL

WATCH & JEWELRY REPAIRING
J. C. BUKOVEC, lastnik
v Slov. Nar. Domu, soba št. 10.
6411 St. Clair Ave.
DELO IZVRSTNO IN JAMČENO

DOBER PREMOK!

Točna postrežba
The Hill Coal Co.
1261 MARQUETTE RD.
Stari Cimpermanovi prostori
Henderson 5798

FRANK ARKO, zastopnik

DR. J. V. ZUPNIK

zanesljiv zobozdravnik

Mnogo let na istem mestu.
St. Clair vgr. 62. ceste.
Vhod samo iz 62. ceste.
Knausova postlopje.
GOVORI SLOVENSKO

Uradne ure od 9. zj. do 8. zv.

Vaški apostol

Za "Ameriško Domovino" prestavil M. U.

Petrove oči so se zasvetile. "Mati! Glej, na, sedaj se je zopet zame mučila!"

Sedel je ter s svojimi težkimi rokami gladil odejo kakor da bo sedaj, na njej počivala velika dragocenost. "Lačen sicer nisem ... ker pa ga je mati skuhala, mi bo teknil tudi brez lekote!"

Elizabeta je postavila skledico na posteljo in kaj pobožno je Peter pomešal. Ko je zajel prvo žlico in že odprl usta, je zazvonil veliki zvon k povzdigovanju. Peter je odložil žlico. In medtem ko je molil, je neprestano gledal Elizabeto, kakor da mu neka misel ne da miru. In komaj se je pokrižal, že je vprašal: "Otrok, saj maša se ni minila. Kako da nisi šel v cerkev? In baš danes bi bila molitev tako potrebna."

Elizabeta, ki je med zvonjenjem pokleknila pri oknu, je vstala. V zadregi je molčala. Resnice mu ni hotela povedati, lagati pa ni mogla.

"Povej vendar, Lizabetica ... zakaj nisi šla v cerkev?"

"Ker je morala mati ... ker je morala ostati doma. In zato sem tudi jaz ostala doma ter sem ji brala iz sv. Pisma."

"Tako, tako? Mati?" Petru je bilo dovolj vzroka, da ni več premišljeval, niti vpraševal. "I, seveda, mati, ona že ve, kaj dela! In kjer je mati, veš, tam je tudi naš ljubi Bog. Zanj je vseposod cerkev ... Na, na, danes bo prav gotovo pomagal. Saj mi je obljubil. Z zvonomi mi je sporočil ... in s solncem tudi. "Hotel se je smejeti, a njegov glas je zamrl. "Danes moramo pomagati! Ljubi Bog, veš, ima tudi svoje paragrafe ... ki so malo drugačni, kakor človeški ... ampak drži se jih pa! In trdno ... Ni kar ne skrbi, Lizabetica! Hiša bo ostala materi!" Prišel je jesti. "In tako dober je vaš fizol!"

Elizabeta se je okrenila k oknu, da si obriše solze, ki jih on ni smel videti.

Počasi je jedel, kakor bi hotel vsak zalozag dvakrat uživati. In ne da bi bil lačen, je izpraznil celo skledo. Za to pa mu je bilo treba toliko časa, da je že medtem maša minila. Sedaj je počival na vzglavju in je lahko čul skozi okno veselo govorico ljudi, ki so prihajali iz cerkve. "Da, da," je dejal kimaje, kakor bi razumel to veselo razpoloženje ljudi. "Danes mora biti lep dan. Kajne? ... In kak bo šele za nas! ... Vse je dobro! In materi ni treba več skrbeti! In ti si tudi zopet tu! In moj Tone ... tega imam tudi zopet, od včeraj sem! Sedaj ima zopet — ljubezen!"

Elizabeta ga ni čula. Pri oknu je stala in strmela ven na cesto.

Peter Janez se je dvignil. Ko je videl Elizabetine oči, se je prestrašil. "Otrok kaj ti je? ... Kakor da je šla mimo tebe sreča, pa da se ni ozrla nate!"

"Ozrla se je že ... Se zanesla se ni, da govori. In sedaj se je tudi ona ustrašila."

"Lizabetica?"

"Po sveže vode moram!" Vzela je vrč ter šla iz sobe. Zunaj v temnem hodniku pa je obstala, v glavi se ji je vrtelo.

Na cesti je vprašala smejoča se Julika: "Zakaj se pa tako neprestano oziraš? Kakor da nisi svoje domačije še nikdar videl!"

"Ne vem," je zagodrnjal Tone, čigar razpoloženje se je v cerkvi le še poslabšalo, mesto poboljšalo. "Vsakokrat sem bil tako vesel, kadar sem gledal svoj dom ... sedaj pa mi ne dopade več! Ga bo že moral oče spomlad prebeliti!"

Julika se je namuznila. "Da, malo se že lahko nališpa ... po Veliki noči!"

"Tako ... misliš?"

Molče sta šla kosček poti, medtem ko je šla pred njima Breznikova s sosedom in sosedo. Ko sta šla proti travniku, se je Julikin obraz zresnil. "Danes v cerkvi sem premišljala — na Veliki četrtek, po obhajilu bi šla lahko na spraševanje ... na tak dan, mislim, ne bo gospod župnik bogve kako natančen ... na Veliko noč pa bi naju lahko že prvič oklical." Brezmiselnost je pokimal Tone predse. In ker je molčal, ga je Julika pogledala s svojimi golobčimi očmi. "Kaj praviš?"

"Bom moral že prej očeta vprašati, kaj poreče on."

"I, njemu je vse prav. Pri njem sem že potrkala. O vsem sva že govorila."

"Nu, da ... če mene ne rabiš poleg, potem pa le opravi kar z njim! Enkrat se tako mora zgoditi!"

Prišla sta do meje, za katero je že izginila Breznikova. Pogled na to mejo je očividno zbudil v Tonetu nek neprijeten spomin. V zadregi si je popravlil klubok in se ozrl.

Užaljeno je namrdnila Julika svoja črešnjavorudeča usteca. "Ze res ne vem, kakšen si! ... Kaj se pa že spet oziraš?"

"Če ne bo Jaka zopet od kje prigalopiral."

"Nak, ta pa ne bo prišel danes!" je dejala hitro, kakor bi prav zagotovo vedela.

Nato ga je nežno prišla za roko. "Srček ..."

"Mati so tam spredaj; veš, pa nimajo radi, če tako zastajaš!" In že je bil Tone mimo meje. V Juličinih očeh je zabiskala jeza. Ko pa sta bila zopet vstrice, se je le smehljala. Sedaj sta prišla do mesta, kjer sta se vzadnjič tako žalostno razšla. Tone se je hripavo zasmejal. "Poznaš ta prostorek tu?"

"Da!" je zašepetala Julika s pogledom skesanega grešnika.

"Nikar mi vedno ne predbacivaj!"

"Mar sem to storil? ... Samo vprašal sem te, če poznaš ta prostorek."

Potem nista več govorila, dokler nista prišla do Breznikovega plota. Julika je pričela hoditi počasneje in se je previdno ozirala po materi, ki se je baš tedaj poslavljala od sosedov. Sedaj se je privila k Tonetu ter mu šepetala: "Ne bi ti smela povedati, mati mi je zebčala ... ampak našemu bratrcu je hišna zbežala in po kosilu se mora mzi peljati tja ... jaz pa bom ostala doma." Čuden nasmešek je docela spremenil in lepi obraz. V očeh blesk in žar.

"Boš prišel?"

Kakor izgubljen je gledal Tone v ta obraz in nalahno je zmajal z glavo, kakor bi se v njem porajalo temno vprašanje: "Koliko obrazov pa ima pravzaprav? Že zopet nov?"

"Prideš?"

"Zagotovo ne morem obljubiti ... morebiti me bo Peter rabil."

"Peter? Tako? ... In jaz?" Ali ji je jeza privabila solze v oči? Ali užaljenost? Pa najbrže poslednje, kajti nje glas je bil bolesten in ponižen: "Jaz najbrže nečesar ne smem rabiti? Ali sploh ne obstojam zate več? In prav nobene pravice naj nimam?"

"Seveda, pravico name imaš, to že!" je priklimal Tone, kakor da tudi on ne dvomi o tem resnem dejstvu.

"Pa boš malo prišel? Kajne?"

Tedaj je zavpila sem od vrat Breznikova: "Kaj pa je že spet? ... Preklicana ljubezen! Predno se za korak zganeta, se mora že

svet napol obrniti!"

"I, baš mi je dejal, da mora domov h kosilu!" je odvrnila Julika, ki se je namah zopet spremenila v tistega otroškega Julčka. Le nje oči niso gledale otročje, medtem ko je z vsem npravnim spoštovanjem podala svojemu zaročencu roko. In tako glasno, da jo je lahko mati slišala, je dejala: "Zbogom tedaj do prihodnje nedelje!"

Tone ni odvrnil nje pozdrava. Vendar jo je prijel za roko in pogledal v nje oči, kakor oni ki se izgubi na ledeni poti, pod katero leži jezero s svojo temno globičino. Nekaj tajinstvenega ga je prevzelo — a vendar, na poti svojega življenja je, nazaj ne more — le naprej.

Julikin obraz je porudečel. "Kako človeka pogledaš!" In že je izvila svojo roko ter stekla k materi.

Breznikova je vprašala nezahvalno: "Ti? ... Ali si mi povedala?"

"Kaj?" je vprašala Julika nedolžno.

"Da moram zdomi, danes?"

"Ampak, mati!" se je namrdnila užaljeno. "Kako bi mogla, ko pa ste mi prepovedali?"

"Upam vsaj, da ne!"

Mati je šla prva v hišo. Julika pa se je po bliskovito okrenila ter smehljaje pokimala ven proti travniku. Tone je stal tam zunaj še vedno na istem mestu. Ko je izginila Julika v hišo, je porinil roke v žep ter se počasi obrnil proti domu. Najprej je hodil počasi, a potem vedno hitreje, hitreje. Ko pa je prišel domov — kakor bi ustrelil je, stopil v Petrovo čumnato, kakor da mu leži nekaj na duši, nekaj pekočega, kakor da mu je treba sedaj človeka, za katerega ve: da mu smie vse povedati, da mu bo svetloval — in kar mi poreče ta, mora veljati!

Sedaj je bil v čumnati ter je prestrašen strmел v Elizabeto: "Tako? ... Si že tu?" Z eno roko se je prijel za tilnik, medtem ko je druga iskala zopet kljuke. "Tadaj me že lahko pogreša ... Peter!" In že je bil zopet zunaj. "Tonček!" je klical Peter Janez. "Tonček! Kaj ti je vendar?" Vrta pa se niso več odprla. "Lizabetka ... V svojem nemiru se je zadržal. "Lizabetica?" Molčala je, le nje oči so vpraševale.

"Ali si pogledala mojega Toneta? Nekaj mu je!" Zunaj pod oknom je žvižgal pastir mimo. "Poba! Hoj! Pob! Pridi malo k meni!"

Zadovoljno se smehljaje se je prikazal fantov obraz pri oknu. "Tako? Ali me zopet potrebuješ? Se ti tako mudi?"

(Dalje prihodnjic.)

* Mesto New York bo te dni znižalo plačo vsem svojim uslužbencem.

Imenik raznih društev

DOSLUŽENCI

Predsednik Joseph Lozari, podpredsednik Andrew Lekšan, tajnik John J. Kikol, 5345 Spencer Ave.; blagajnik Joseph Marković, zapisnikar Frank Kuhar. Nadzorniki: Frank Kuhar, Andrew Lekšan, Frank Virant. Zastavonoša Joe Skully. Zdravniki: dr. Kern, dr. Oman, dr. Perme. Zastopnik skupnih društev fare sv. Vida: Frank Brancelj. Zastopnik na delniški seji S. N. Doma, John J. Kikol. Društvo Doslužencev je na dobri finančni podlagi. Ima nad \$7,000 premoženja in plačuje \$8 tedenske bolniške podpore. Društvo priredi časten pogreb za umrlim članom z udeležbo vseh članov. Društvo zboruje vsako četrto nedeljo v mesecu v sobi št. 3, staro poslopje, Slov. Nar. Dom. Slovenci in Hrvači od 16. do 45. leta se vabijo k pristopu.

SV. JOŽEFA, ŠT. 146 KSKJ
Predsednik Math Zupancić, 3540 E. 81st St.; podpredsednik John Kužnik, prvi tajnik Dominik Blatnik, 3550 E. 81st St.; drugi tajnik John Kaplan, blagajnik Joseph Lekšan, 3568 E. 81st St.; zapisnikar Frank Papež. Nadzorniki: Vladimir Volcansek, John Kužnik in Rudolph Kenik. Društveni zdravnik Anthony J. Perko, 3493 E. 93d St. Društvo zboruje vsako prvo nedeljo v mesecu ob 1. uri popoldne v Slov. Nar. Domu.

ŽUŽEMBERK
Predsednik Frank Koren, podpredsednik Rok Sprajc, tajnik John Ubič, 1426 E. 55th St.; blagajnik Joseph Slogar, zapisnikarica Terezija Jakšič. Nadzorni odbor: Joseph Slogar Jr., Frank Razinger in Rok Sprajc. Pomočniki pri blagajniku: Andrej Škerlj, John Zaverl, Vratar John Jakšič. Zdravnika sta dr. Kern in dr. Perme. Društvene seje se vrše vsako prvo sredo v mesecu v Slov. Nar. Domu, soba št. 3 staro poslopje.

SLOVENIJA
Predsednik Louis Tomš, 3846 St. Clair Ave.; podpredsednik Math Vih-

"Nak, nak ... ne zase!" je jecal Peter Janez. "Ampak, za Kriščevo voljo, teci in povej mlademu, naj skoči malo gori k meni."

Poba je stekel, a se je kmalu vrnil. "Sedaj nima časa, pravi, mora jesti." Peter Janez je zopet legel na blazine. Nemirno so se igrale njegove roke z odejo. In le venomer je mrmral pred se enake besede: "Kaj mu je le?"

Elizabeta ga je skušala pomiriti, česarvno se je njej sami glas tresel. Čez nekaj časa je prišla dekla in je prinesla kosilo za Petra. Grdo je pogledala Elizabeto ter postavila krožnik na odejo. "Tu imaš!"

Peter pa je krožnik odrinil. "Dekle! Glej, stori mi ljubav, pa povej mlademu, naj pride malo k meni."

"Vedno," je godrnjala dekla, "vedno ima človek sitnost s teboj!" Šla je in kmalu prinesla odgovor: "Sedaj nima časa, pravi, ker mora zdoma!"

"Tako, tako?" Peter se je bolesto pretegnil. "Sedaj mora zdomi! ... I, seveda! Saj bo kmalu čas za občinsko sejo!" In zopet je mrmral: "Kaj mu le more biti? Njegov obraz, njegov dober obraz se je docela spremenil!" Sedaj je zavladal molk v čumnati. Nobenega šuma, le težko bolnikovo dihanje in zunaj pljuskanje vode.

Elizabeta je sedela pri oknu in gledala ven v solčno modrinjo. Sedaj se je nenadoma dvignila, kakor bi se domislila svoje dolžnosti kot bolniška strežnica. Postavila je krožnik pred Petra ter vprašala: "Ali ne boš jedel, Peterček?"

Zmajal je z glavo. "Le postavi na okno! Bo že kdo prišel, ki mu bo teknilo!"

In ta je tudi kmalu prišel. Ni stal dolgo krožnik na oknu, ko se je oglasil pod oknom pastir: "Ali vam je nemara to ostalo?"

"Da, poba, le pojej in naj ti dobro tekne!"

Smeje se je poba vzel krožnik. Peter pa se je dvignil. "Ampak eno uslugo mi boš napravil!"

"Kaj pa?" je vprašal fant s polnimi usti.

"Gori k cerkvi boš stekel, boš?" In pa malo prisluškoval boš, kaj bodo govorili.

Pe blagoslovu pa prideš in mi poveš, kajne?"

V odgovor je poba nekaj zamrmral. Očividno je pristal na prošnjo, kajti kmalu je postavil prazni krožnik na okno in nekam stekel.

(Dalje prihodnjic.)

* Mesto New York bo te dni znižalo plačo vsem svojim uslužbencem.

na 30. cesti. Sprejema nove člane od 16. do 45. leta.

KRANJ
Predsednik Math Kern, 19105 Mohawk Ave.; podpredsednik John Bralich, 1275 E. 55th St.; tajnik Joseph Kne, 1240 E. 61st St.; blagajnik Anton Savojec, 1075 E. 61st St. Nadzorniki: John Kern, Frank Baznik in Frank Fende. Zdravniki: dr. F. J. Kern, dr. L. J. Perme, dr. Anton Škur. Društvo zboruje vsako prvo sredo v mesecu ob 7:30 zvečer v Grdinovi dvorani, 6025 St. Clair Ave. Društvo plačuje \$6 bolniške podpore na teden, in \$100 posmrtnine za \$1 mesečine. Sprejema nove člane in članice od 16. do 45. leta.

ZVON
Predsednik Andrew Režin, podpredsednik Joseph Blatnik, tajnik Andrew Zagar, 3568 E. 80th St.; blagajnik Joseph Plut, zapisnikar Anton Meljaš. Nadzorniki: Silvester Paulin, Domen Blatnik in Anton Erjavac. Pevovodja Primož Kogoj. Vratar John Cvet. Zdravniki: dr. A. J. Perko, Zastopnika za Slov. Nar. Dom Anton Erjavac, Domen Blatnik. Za Slov. Nar. Dom v Maple Heights: John Cvet. Seje se vršijo vsako četrto nedeljo v mesecu ob 9:30 popoldne v Slov. Nar. Domu na 80. cesti.

LOŽKA DOLINA
Predsednik Frank Baraga, 1102 E. 64th St.; podpredsednik Frank Truden, tajnik John Znidarski, 6617 Schaffer Ave.; blagajnik in zapisnikar John Spch. Jr. nadzorniki: John Krasevec, John Mlakar in John Sterle. Društvo zboruje vsako četrto sredo v mesecu v Slov. Nar. Domu, soba št. 4, staro poslopje. Društvo plačuje \$200 smrtnine in \$1 dnevne bolniške podpore za \$1 mesečine. Sprejema nove člane od 16. do 45. leta s prostro pristopnino in zdravniško preiskavo. Društveni zdravniki so: dr. Omon, dr. Kern, dr. Seliskar in dr. Oman. Zastopnik za Slov. Nar. Dom in Klub društev Slov. Nar. Doma John Znidarski.

SV. ANTONA, ŠT. 138 K. O. F.
Predsednik Anton Skul, podpredsednik John Hrovat, finančni tajnik Anthony Skul, 1074 E. 74th St.; tajnik-zapisnikar Joseph Perpar, 5805 Prosser Ave.; blagajnik Joseph Glavich, 6210 Shade Ave.; pregledovalci knjig: Joseph Hrovat, John Hrovat Jr., John Strle. Redar Joseph Meglich, vratar Stefan Primož. Društvo zboruje vsaki tretji ponedeljek v mesecu ob 7:30 zvečer v stari šoli sv. Vida. Člani se sprejemajo od 16. do 60. leta.

SKUPNA DRUŠTVA FARE SV. VIDA
Predsednik Frank Perme, podpredsednik Julija Brezovar, finančna tajnica Eva Peterlin, 1165 E. 60th St.; zapisnikar John Sušnik, pomožna zapisničarica Ana Grčar, blagajnik Frank Majer, pomožni blagajnik John Hrovat. Nadzorniki: Anthony J. Fortuna, Frank Bogovič in Josip Meglich. Seje se vrše četrto sredo v mesecu, v dvorani stare šole sv. Vida. Društva, ki želijo sodelovati, naj izvolijo dva zastopnika in ju pošljejo na sejo, kjer bodo z veseljem sprejeti. Vse zastopnike se pa prosil, da se redno udeležujejo sej in soročajo o njih delovanju na društvenih sejah.

SV. VIDA, ŠT. 25 KSKJ
Predsednik Anton Skul, 1099 E. 71st St.; tajnik Anthony J. Fortuna, 1093 E. 64th St.; blagajnik Ignac Sepic. Zdravniki: dr. J. M. Seliskar, dr. M. F. Oman, dr. L. J. Perme, dr. A. J. Perko. Društvo zboruje prvo nedeljo v mesecu v Klausovih dvorani ob 1. uri popoldne. Assesment se pobira na seji samo od 11. dopoldne do 3. popoldne. V društvu se sprejemajo člani in članice od 16. do 55. leta. Zavarujete se lahko za 20-letno zavarovanje ali za do smrtno od \$250 do \$2,000. Bolniška podpora je \$7 in \$14 na teden. V slučaju bolezni se naj bolnik javi pri tajniku, da dobi zdravniški list in karto in se naj ravna po jednotlivih pravilih. V društvu se sprejemajo tudi otroci od rojstva do 16. leta.

DVOR BARAGA, 1317 C. O. F.
Nadborštinar Frank Perme, podborštinar Anton Hlabse, finančni tajnik Charles Baznik, zapisnikar Matt Baznik, blagajnik Martin Dulc, bivši podborštinar Lovrenc Zupancić. Nadzorniki: Ivan Zupan, John Kikel, Henry Opalek. Delegata John Hrovat in Ernest Kobe. Duhovni vodja Rev. B. J. Ponikvar. Vratar Frank Škerl. Sprevidatelj Louis Erste in Frank Habjan. Zastavonoša Frank Krnc. Društvo zboruje tretji petek v mesecu v stari šoli sv. Vida.

SLOV. NAR. DOM. NEWBURG
Josip Lekšan, predsednik; Andrej Slak, podpredsednik; Florian Cesar, tajnik; Frank Kužnik, blagajnik; Louis Supan, zapisnikar; Louis Ferfolja, Joseph Plut, Joseph Kosak, nadzorniki: Andrej Zagar, oškrbnik; Josip Smrdel, Josip Lekšan, 81. cesta, Mike Vrček, Louis Simončić, Josip Blatnik, Josip Vrček, Rudolph Novak, Matija Zupancić, direktorji. Cenje-mu občinstvu se naznanja, da se oddaja velika dvorana s kuhinjo vred za razne prireditve, kakor poroke, društvene veselice in razna zborovanja po primernih nizki ceni. Mesečne seje direktorjev in društvenih zastopnikov se vrše drugi torek v mesecu ob 7:30 zvečer.

SLOV. KAT. PEVSKO DRUŠTVO LIRA
Predsednik Rudolph Švigelj, 1411 Clermont Rd.; podpredsednik in pevovodja Peter Srnovršnik, 6129 St. Clair Ave.; tajnica Mary Maček, 5816 Prosser Ave.; blagajnik Frank Švilgelj, 968 E. 77th St.; organizator Rudolph Švigelj, 1411 Clermont Ave.; Mary Brunswick, Rudolph Polc in Mary Brodnik, nadzorniki.

DRUŠTVO Z. M. B.
Andy Sadar, predsednik, 6911 Bonaventure; Louis Fink, podpredsednik; Joseph Centa, 1175 Addison Road, tajnik in zapisnikar; Joseph Glavič, finančni tajnik; John Jančar ml., Frank H. Mervar in Anton Fink, nadzorniki. Društvena zdravniška sta dr. Oman in dr. Škur. Društvo zboruje tretji ponedeljek v mesecu ob 8. uri zvečer v S. N. Domu, staro poslopje. Je na dobri finančni podlagi ter sprejema fante in može od 16. do 33. leta. Plačuje \$7 na teden bolniške podpore. Vsa pojasnila dobite pri odboru.

DRUŠTVO SV. ANTONA PADOVAN-SKEGA V NEWBURGU
Predsednik Joseph Globokar, pod-

predsednik Joseph Kenik, tajnik Louis Hočevar, 9914 Elizabeth Ave.; zapisnikar Frank Papeš, blagajnik Frank Marinič. Nadzorni odbor: Anton Hrovat, Frank Perko in Anton Glavan. Zastopniki za S. N. Dom v Newburgu: Joseph Lekšan in Joseph Heights: Frank Glavič. Društvo zboruje četrto nedeljo v mesecu ob 1. uri popoldne v S. N. Domu na 80. cesti.

DRUŠTVO SRCA MARIJE (staro)
Predsednica Mrs. Julija Brezovar, podpredsednica Mrs. Mary Grdina, tajnica Mrs. Frances Novak, 6326 Carl Ave.; druga tajnica Mrs. Mary Bradač, 1153 E. 167th St.; blagajnica Mrs. C. Perme, vratarica Mrs. F. Kasunič. Prva odbornica Mrs. M. Skully, druga odbornica Mr. A. Erbenik. Nadzornice: Mrs. Louise Plšk, Mrs. Genovefa Zupan, Mrs. Jennie Brodnik. Zdravniki: dr. J. M. Seliskar, dr. L. J. Perme, dr. M. F. Oman. Seje se vršijo drugo nedeljo v mesecu v stari šoli sv. Vida na 62. cesti.

DRUŠTVO SV. NEŽE, ŠT. 139 C.K.O.
Predsednica Mrs. M. Peterlin, podpredsednica Mrs. T. Kostanjšek, tajnica J. Yeltz, 1090 E. 67th St.; zapisnikarica Mrs. P. Russ, 1099 E. 71st St. Tel. Endicott 0369-J; blagajničarka Mrs. C. Perme, vratarica Mrs. F. Kasunič. Nadzornice: Mrs. M. Peterlin, Mrs. J. Peterlin, Mrs. F. Novak. Zdravniki: dr. J. M. Seliskar, dr. L. J. Perme. Seje se vršijo tretjo sredo v mesecu v stari šoli sv. Vida na 62. cesti.

SLOVENSKO KATOLIŠKO PÓDPÓRNO DRUŠTVO PRESRETEGA SRCA JEZUSOVEGA
Predsednik John Levstik, 646 E.

115th St.; podpredsednik Jernej Krašovec, tajnik Leo Novak, 7610 Lockyear Ave.; blagajnik Andrej Tekavc, 1023 E. 72d St.; zapisnikar Anton Zajc. Nadzorni odbor: Frank Komidar, John Martinič in Frank Levstik. Vratar Valentin Gornik. Zastopnika za Klub društev SND: Anton Zajc in John Levstik. Zastopnika Kluba društev fare sv. Vida: John Martinič in Frank Levstik. Društvo zboruje drugo nedeljo v mesecu ob 1. uri popoldne v S. N. Domu na St. Clair Ave., dvorana št. 1.

SLOVENSKI NARODNI DOM Maple Height, O.
Predsednik Vincent Zimšek, podpredsednik Andrew Režin, tajnik Anton Gorenc, 5206 Stanley Ave.; blagajnik Frank Legan, zapisnikar Louis Simončić. Nadzorniki: Martin Martinič, Louis Kostelec, Ludvik Vrček. Ostali direktorji: Mike Plut, Joe Logan, John Hrovat, Andrew Hočevar, Frank Volkar, Jakob Jemec, Ignac Novak, Anna B. Fortuna. Seje se vršijo tretjo soboto v mesecu na 5087 Stanley Ave.

Dvor Mlade Cvetke, št. 1647 C. O. F.
Nadborštinar Anthony F. Suhadolnik, podborštinar Anthony Hrovat, bivši nadborštinar Frank J. Shuster. Finančni tajnik Cyril Šušteršič, zapisnikar in tajnik John J. Kaplan, 3627 E. 81st St.; blagajnik Anthony Meljač Jr. Nadzorniki: Florian Cesar, Anthony Hrovat in Anthony Stejic Jr. Sprevidatelj Cyril Lekšan in Ignatius Okoren. Duhovni vodja Rev. John J. Oman. Vratar Joseph Perko, zastopnik za Slovenski Narodni Dom v Maple Heights: Anthony Hrovat. Društveni zdravnik je dr. Anthony J. Perko, 3493 E. 93d St. Društvo zboruje drugi petek v mesecu ob 7:30 zvečer v S. N. Domu na E. 80th St.

NAZNANO IN ZAHVALA.

Žalostni in potrti radi smrti nam dragega soproga, oziroma očeta

Frank Jesenovica

ki je preminul dne 19. novembra in bil pokopan dne 22. novembra na Calvary pokopališču, se obnem tudi zahvaljujemo vsem onim, ki so nam stali ob strani in z nami sočustvovali v tej usodni uri, v času, ko nas je zadel nepričakovana usoda.

Naš dragi rajni je bil cel dan nekaj dni, radi tega je ločitev njegova še bolj občutljiva. Z njim smo izgubili dobrega soproga, skrbnega očeta in miloljubnega prijatelja svojih sosedov, ki ga bodo vsi teko pogrešali.

Da je imel mnogo prijateljev, dokazuje dejstvo, ker so se v tako lepem številu izkazali, ko so ga prišli obiskati na mrtvačnem odru in mu prinesli cvetlice in denarja za sv. maše, ki se bodo brale za večni mir njegovi duši.

Med imeni so: Mrs. Schenik, Mrs. Frank Gustinič, Mrs. Steve Brodnik, Mr. George Hunter, Miss Emma in Mary Hunter, Mr. in Mrs. Anton Vehar Sr., Mrs. Ursula Korenčan, Mr. in Mrs. Joseph Koželj, Mr. George Kofalt, Mr. in Mrs. Handek, Mr. in Mrs. Just, Mr. in Mrs. Mathew Filipič, Mr. Martin Filipič, Mrs. Ursula Jursek, Mr. in Mrs. Marko Kuhar, Mr. in Mrs. Jurca, Mr. in Mrs. Delenar, Mr. in Mrs. Tony Buh, Miss Mary Smeditz, Mr. in Mrs. Joe Less, Mr. Tony Hosta, Mr. in Mrs. Lawrence Leskovec, Mr. in Mrs. Martin Frank, Mr. in Mrs. Joe Vrhar, Mr. in Mrs. Max Senkar, Mr. in Mrs. John Prišel, Mr. in Mrs. Peter Katič, Mr. Anthony Skoda, Mr. Frank Kavc, Mr. Tony Golich.

Zahvaljujemo se tudi društvu Srca Jezusovega za vrnec in spremstvo pogrebecev. Zahvaljujemo se pogrebnikom A. Grdina in Sinovi za lepo opremljeno vodstvo pogreba. Zahvaljujemo se vsem, ki so hodili kropiti in obiskovat pokojnega in prebili z nami več noči v čuječnosti.

Vsem naj Bog vse stotro poplača. Za slučaj pa bomo tudi podpisani povračevali in ohranili blagi in hvaležni spomin vsem, ki ste bili nam tako bratsko naklonjeni.

Mrs. Mary Jesenovic, soproga.